

Debrecen, oct. 31. 1848.

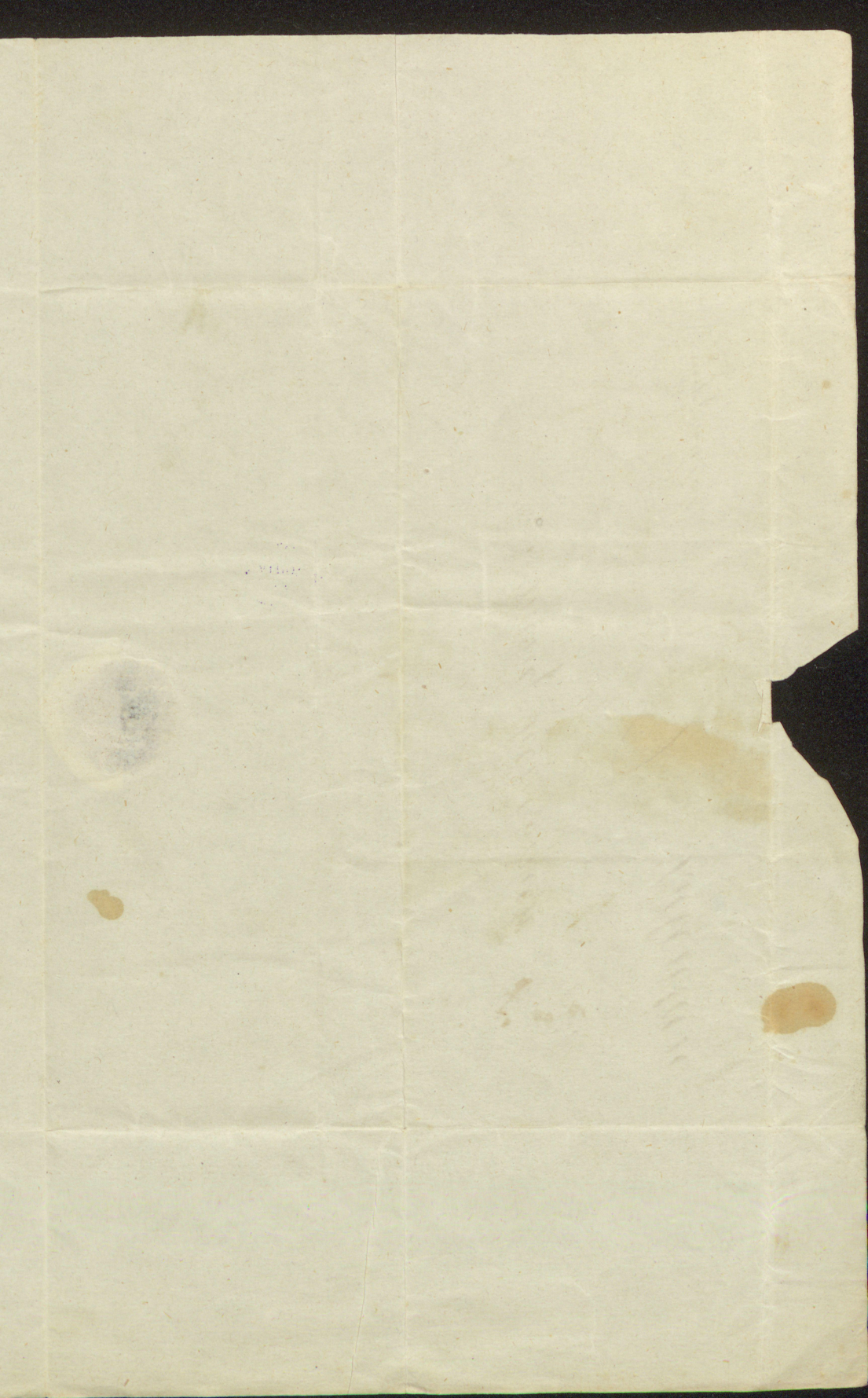
Oh Jankó!

Ittam való néred Erdődöt a minap, hogy röpjélj ide
 Debrecenbe, és te nem röpjéljél. Nem kap-
 tad meg leveleimet? vagy maradtad, oh Jankó?
 Látszik, hogy, ha te maradtad, mennyi-
 de ezt nem hiszem jól rólad; inkább vajon
 hajlandó vagy elválni levelem. Abban az
 volt szép írásom megírva, hogy én itt va-
 gyok a Földön zsalabálnál Debrecenben, s
 hogy minél előbb told ide (milyen sajtóitok!
 a Föld ide-ken benne van Föld! ezért meg-
 gyilkolva váhol Imre, hogy ezt nem ö taláta ki)
 tehát hogy minél előbb told ide imádott
 profát, melyet meg egyet sajtóitok látni,
 utólag a "Károlyi szeptember hétérték ortói"
 gon túl jodot, mint a lezártott nevelést.
 Ohajtala látni, hogy kora sajtóitok a szőlő-
 nyelvények. Oh Jankó! tehát siess, mert
 Földed is itt van, a ki már van legyen
 arra, hogy haditársam legyen; jobb késsé-
 seálvára a kártyában. Újért siess, oh Jankó!
 ajánlom néred, hogy siess. Ha megérkezel,
 felegeti könyvvelened kéndöröklőjél utáram.
 Földedem a kártyával, és Földedem
 a "Bibél könyvénél az ö kártyát, a te ö-
 mányodat, oh Jankó! s maradtok kártya"
 jóm berártaig a te kártyát berárta

Petőfi Sándor
 kapitányus.)

(Ha eljössz, megállalad kártyáimmal; van,
 nek meg, hogy kártyáimmal kártyáimmal kártyáimmal
 kártyáimmal, hogy kártyáimmal kártyáimmal kártyáimmal
 kártyáimmal kártyáimmal kártyáimmal kártyáimmal
 Oh Jankó!

Arany Jánosnak

Nagy-Váradi

O

Kalontán